

бѣше Неискуство, и виждаше ся да е на издѣхваніе.

“ Брате, рече му съ нисокъ гласъ, защо
“ си „ закѣсналъ тука? “ Не знаешъ ли че
“ лвъ-тъ е и сега въ края на планинѣ-тъ?
“ Стани, и бѣгай колко можешъ по-скоро,
“ ако искашъ да не паднешъ въ нокти-ты
“ му, както паднахъ и азъ. „

“ Кадѣ да бѣгамъ? „ попыта агне-то тре-
перешкомъ. “ Само едно мѣсто има, отговори
“ овца-та, гдѣто можешъ да бѣдешъ безъ
“ бѣдѣ отъ лва и то е ограда-та ограни-
“ ченія-та на коя-то не можаше ты да тър-
“ пишъ. Но ако и да избѣгна лѣсно отъ
“ неѣ, пѣтища-та обаче, дѣто завождатъ
“ тамъ, сѣ толкози непроходими, щото на-
“ рѣдко нѣкои отъ насъ употрѣбаватъ това
“ средство за да ся избавятъ отъ лва. „

“ Гдѣ прочее можѣхъ да отидѣ? „ попыта
агне-то, съ помного страхъ.

“ Къдѣ и да отидешъ, отговори овца-та,
“ догдѣ стоишъ у тѣя горы, не можешъ да
“ си безопасно много врѣмя отъ лва. „ —
Въ сѣщѣ-тъ минутѣ явихъ ся множество
овцы, които слазяхъ отъ планинѣ-тъ, и, като
че ги гонеше нѣкой, бѣгахъ твърдѣ силно;
но отъ причинѣ-тъ на тъмнинѣ-тъ, Неиску-
ство не можеше да разсѣди чисто да ли не-
приятель-тъ отистинѣ иде слѣдъ тѣхъ или
не; и съ най-голѣмо притѣсненіе извика:
“ Що да сторѣхъ за да ся спасѣ отъ лва? „
“ Злочесто агне! „ отговори раненена-та